

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători - Timofti Vladimir, Diaconu Iurie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Druța Ion, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Druța Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.08.2016 – 28.10.2016 (prima instanță);
2. 15.11.2016 – 02.05.2017 (instanța de apel);
3. 26.07.2017 – 11.10.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 28 octombrie 2016, inculpatul Druța Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa:

- în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal – 5 ani închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – 1 an 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Druța Ion, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și inculpatul Midori Ion Zzzzz, în privința căruia hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că inculpatul Druța Ion și Midori Ion, în noaptea spre 6 februarie 2016, aproximativ pe la ora 01.00, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, având cu sine un balon de spray lacrimogen,

fiecare din ei mascându-se pe față cu ajutorul a câte o mască medicinală, sărind gardul, au pătruns în ograda casei lui Sologub Mihail, amplasată în s. Ciopleni, raionul Criuleni, unde au aplicat violența fizică asupra părții vătămate Sologub Mihail, care s-a manifestat în aceia că intenționat l-au pulverizat cu spray lacrimogen în față, după ce, cu o țeavă metalică cu lungimea de 59 cm și diametrul de 5 cm, pe care au găsit-o la fața locului, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i în acest mod intenționat o plagă pe degetul 2 a mâinii drepte, echimoze pe antebrațul stâng, care au fost produse cu un corp contondent și care prin raportul de examinare medico-legală nr. 179 D din 28 martie 2016 se califică ca vătămări neînsemnate, dar din cauze independente de voința făptuitorilor din motivul că partea vătămată Sologub Mihail a opus rezistență înverșunată, această acțiune intenționată a inculpaților Druța Ion și Midori Ion nu și-a produs efectul.

Tot ei, Druța Ion și Midori Ion, în noaptea de 17 spre 18 februarie 2016, aproximativ pe la ora 00 și 00 minute, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, dându-și bine seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, cu ajutorul unei răngi metalice au forțat un geam de la casă, prin acest geam au pătruns în casa lui Plămădeală Grigore, amplasată în s. Ohrincea, raionul Criuleni, unde cu ajutorul unui clește pentru cuie și a unei răngi metalice au tăiat belciugul ușii de la casa mare, astfel au pătruns în casa mare în care au forțat ușile unui dulap încuiat, din care dintr-un sertar au sustras o băsmăluță în care se aflau 15 000 lei, cauzându-i în acest mod părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prima instanță a indicat că s-a dovedit integral vina inculpatului Druța Ion, că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal cu indicii de calificare – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal cu indicii de calificare – tentativa de jaf adică de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane mascate, deghizate prin pătrunderea în încăpere sau locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Furtuna Tatiana, prin care a solicitat casarea sentinței în partea recalificării acțiunilor inculpaților Midori Ion și Druța Ion de la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Druța Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, iar prin art. 84 Cod penal – 9 ani, invocând că prima instanță în motivarea recalificării acțiunilor lui Druța Ion a dat o apreciere eronată a probelor prezentate de partea acuzării, care dovedesc cu

certitudine că Druța Ion a comis o infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, menționând că pentru consumarea infracțiunii de tâlhărie este suficientă declanșarea atacului în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fără necesitatea ca acțiunea să se finalizeze cu sustragerea reală a bunurilor.

Mai mult, a indicat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpații au săvârșit infracțiunea cu premeditare, aceștia pe parcursul a două zile au monitorizat casa părții vătămate, pentru a se convinge că locuiește singur și de a însuși graficul activității acestuia. După ce s-au convins că locuiește singur și-au confecționat artizanal o mască și au procurat măști medicinale pentru a nu fi recunoscuți de victimă, au utilizat pentru a destabiliza victima un spray lacrimogen, după care cu o țeavă au atacat partea vătămată.

Apelantul a mai menționat că, conform raportului de expertiză, vătămrile au fost clasificate ca neînsemnate, însă a specificat că vătămrile sunt neînsemnate ca urmare a rezistenței active a părții vătămate, însă obiectul utilizat de către inculpați în calitate de armă – țeavă metalică, în cazul în care partea vătămată nu se confrunta cu făptuitorii, putea cauza alte urmări mai grave, adică violența aplicată a fost una periculoasă.

Cât ține de arma care a fost utilizată – țeava metalică, procurorul a specificat că pentru calificare conform art. 188 Cod penal, nu are importanță dacă obiectele au fost pregătite sau adaptate ca armă din timp sau au fost luate de la locul săvârșirii infracțiunii, ci este suficient ca făptuitorul să fi aplicat efectiv acest obiect în vederea anihilării victimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul Druța Ion a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal – 9 ani închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Druța Ion, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Druța Ion și Midori Ion în noaptea spre 6 februarie 2016, aproximativ pe la ora 01.00, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, având cu sine un balon de spray lacrimogen, fiecare din ei mascându-se pe față cu ajutorul a câte o mască medicinală, sărind gardul, au pătruns în ograda casei lui Sologub Mihail, amplasată în s. Ciopleni, raionul Criuleni, unde au aplicat violența fizică asupra părții vătămate Sologub Mihail, care s-a manifestat în aceia că intenționat l-au pulverizat cu spray lacrimogen în față, după ce, cu o

țeavă metalică cu lungimea de 59 cm și diametrul de 5 cm, pe care au găsit-o la fața locului, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i în acest mod intenționat o plagă pe degetul 2 a mâinii drepte, echimoze pe antebrațul stâng, care au fost produse cu un corp contondent și care prin raportul de examinare medico-legală nr. 179 D din 28 martie 2016 se califică ca vătămări neînsemnate, dar din cauze independente de voința făptuitorilor din motivul că partea vătămată Sologub Mihail le-a opus rezistență înverșunată, această acțiune intenționată a inculpaților Druța Ion și Midori Ion nu și-a produs efectul.

Tot ei, Druța Ion și Midori Ion, în noaptea de la 17 spre 18 februarie 2016, aproximativ pe la ora 00 și 00 minute, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, dându-și bine seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, cu ajutorul unei răngi metalice au forțat un geam de la casă, prin acest geam au pătruns în casa lui Plămădeală Grigore, amplasată în s. Ohrincea, raionul Criuleni, unde cu ajutorul unui clește pentru cuie și a unei răngi metalice au tăiat belciugul ușii de la casa mare, astfel au pătruns în casa mare în care au forțat ușile unui dulap încuiat, din care dintr-un sertar au sustras o băsmăluță în care se aflau 15 000 lei, cauzându-i în acest mod părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat cu certitudine că inculpații Druța Ion și Midori Ion au comis infracțiunile imputate lor și că acțiunile inculpaților Druța Ion și Midori Ion din noaptea spre 06 februarie 2016 se încadrează în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, după semnele calificative: tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane mascate, prin pătrundere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, iar episodul din data de 17 spre 18 februarie 2016 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, după semnele calificative: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În urma verificării probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele acuzatorului de stat cu privire la vinovăția inculpaților Druța Ion și Midori Ion în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, invocate în apelul depus împotriva sentinței atacate sunt fondate, deoarece prima instanță a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești și greșit a recalificat faptele inculpaților în baza art. 27, 187 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, tâlhăria prevăzută de art. 188 Cod penal, este o infracțiune formală veritabilă, ea se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, acesta fiind însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate. Pentru consumarea

infracțiunii de tâlhărie este suficientă declanșarea atacului în scopul sustragerii bunurilor altei persoane fără necesitatea ca acțiunea să se finalizeze cu sustragerea reală a bunurilor.

Totodată, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate se înțelege aplicarea intenționată a violenței soldată cu vătămare gravă, medie sau ușoară a integrității corporale sau sănătății, ori care, deși nu a cauzat aceste urmări prejudiciabile, constituie, la momentul aplicării ei, datorită metodei de operare un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Instanța de apel a considerat că, în speță, inculpații Druța Ion și Midori Ion având asupra lor un spray lacrimogen și luând de la fața locului o rangă metalică de 59 cm și diametru de 5 cm (obiect folosit în calitate de armă) intenționau să aplice violența periculoasă pentru viața și sănătatea proprietarului Sologub Mihail în vederea îndepărtării rezistenței din partea ultimului, a imobilizării acestuia, pentru a face mai ușor sustragerea bunurilor din casa părții vătămate.

Mai mult, partea vătămată a declarat instanței de apel că, unul dintre atacatori avea spray-ul în mână și o rangă metalică, iar celălalt se afla în spatele lui și-i zicea să-1 lovească cu țeava în cap.

În contextul celor expuse supra, instanța de apel a conchis că rezistența activă din partea părții vătămate Sologub Mihail a preîntâmpinat și cauzarea unor vătămări mai grave, deoarece obiectul utilizat de către inculpați, în calitate de armă, în cazul în care victima nu se confrunta cu făptuitorii, putea cauza alte urmări mai grave, inculpații direcționând rangă spre un organ vital, cum ar fi capul.

Prin urmare, violența aplicată de către inculpați față de partea vătămată a fost una periculoasă, care deși nu a cauzat o vătămare gravă, medie sau ușoară a integrității corporale sau sănătății, la momentul aplicării ei, datorită metodei de operare constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Instanța de apel a considerat că declarațiile inculpaților Druța Ion și Midori Ion precum că dâșii n-ar fi comis fapta infracțională de tâlhărie asupra lui Sologub Mihail, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii imputate. Mai mult, ambii inculpați în cadrul urmăririi penale, în prezența avocaților săi, au povestit cu lux de amănunte cum au comis această infracțiune (f. d. 67-68, 82-83, vol. I).

La fel, instanța de apel a menționat că, argumentele inculpaților precum că anchetatorul a introdus declarațiile cu privire la recunoaștere a infracțiunii din data de 17 spre 18 februarie 2016 și ei au semnat fără a se uita ce este scris au fost apreciate critic pe motiv că aceste declarații au fost semnate de către inculpați și de către apărătorii acestora, mai mult nefiind contestate.

Cât privește episodul din data de 17 spre 18 februarie noaptea, instanța de apel a conchis că vina acestora a fost pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate Plămădeală Grigore, a materialului probator administrat precum și prin declarațiile inculpaților oferite pe parcursul procesului penal, care recunosc vinovăția integral.

La individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ținut cont că, inculpații Druța Ion și Midori Ion au comis infracțiuni din categoria celor mai puțin grave și grave, cu scop de cupiditate, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, personalitatea celor vinovați, anterior judecați, neangajați în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ.

La stabilirea pedepsei s-a constatat că, lipsesc circumstanțe atenuante în temeiul art. 76 Cod penal și circumstanțe agravante în temeiul art. 77 Cod penal.

La fel, instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpați în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării expertizelor medico-legale în mărime de 57 lei și 1584 lei, pe motiv că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, potrivit art. 143 alin. (3) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Druța Ion, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Druța Ion să fie achitat pe art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- vina inculpatului Druța Ion nu a fost dovedită, instanțele de judecată greșit au apreciat probele prezentate, iar sentința de condamnare este bazată pe presupuneri, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorilor interogați în cadrul cercetării judecătorești;
- nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii date;
- în speță lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii;
- din declarațiile părții vătămate, Sologub Mihail se constată că infracțiunea s-a comis în noaptea de la 6 spre 7 februarie 2016, iar în rechizitoriu se menționează că infracțiunea s-a comis în noaptea spre 6 februarie 2016, respectiv încă odată se constată că inculpatul Druța Ion nu a putut comite infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

7. Pe marginea recursului avocatului Bîrcă Ludmila, a prezentat referință procurorul, care a menționat că recursul urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, invocînd că, motivele aduse de recurent referitor la faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor, nu constituie temei pentru recurs, iar dezacordul cu soluția instanței nu prevede neapărat că aceasta conține careva erori de drept.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică

legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Druța Ion privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.190-194, vol. II), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apelul procurorului, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent și în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului Druța Ion pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că potrivit art. 420 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel, însă nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală, nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel numai dacă prin hotărîrea atacată a fost modificată soluția primei instanțe și prin aceasta i s-a înrăutățit situația.

În acest context, Colegiul penal analizînd materialele cauzei atestă că nici inculpatul Druța Ion, nici avocatul acestuia Bîrcă Ludmila, nu au contestat cu apel sentința Judecătoriei Criuleni din 28 octombrie 2016, prin care acesta a fost recunoscut vinovat în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cauza penală fiind examinată în ordine de apel la apelul declarat de inculpatul Midori Ion, totodată sentința a fost contestată și de către procurorul Furtuna Tatiana, prin care acesta a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului Druța Ion de la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal și aplicarea unei pedepse mai aspre, și anume închisoare pe un termen de 9 ani în privința inculpatului Druța Ion, - apelul respectiv

fiind admis în această parte și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 lui Druța Ion i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, prin ce a fost înrăutățită situația inculpatului Druța Ion.

În asemenea situație, potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul Druța Ion deoarece nu a atacat sentința de condamnare cu apel, atacând decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în urma admiterii apelului procurorului, este în drept să conteste cu recurs decizia instanței de apel numai cu privire la aplicarea pedepsei mai aspre și recalificării acțiunilor, dar nu și vinovăția.

Mai mult de atât, avînd în vedere că instanța de fond în sentința de condamnare a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, neatacarea acesteia cu apel de către cel din urmă, evidențiază faptul că inculpatul este de acord în totalitate cu sentința pronunțată, iar pe cale de consecință, invocarea nevinovăției în ordine de recurs împotriva deciziei prin care au fost recalificate acțiunile inculpatului Druța Ion de la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal este lipsită de orice suport juridic, reieșind din prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care acesta contestă constatarea vinovăției, nu pot fi invocate în ordine de recurs de către acesta, respectiv apărătorul sau inculpatul are dreptul să atace cu recurs decizia instanței de apel doar în partea ce ține de recalificarea faptei și a pedepsei definitive stabilită de către instanța de apel în conformitate cu art. 84 Cod penal de 9 ani și 6 luni închisoare, aspecte modificate prin decizia instanței de apel, prin care s-a înrăutățit situația inițială a inculpatului Druța Ion stabilită prin sentința primei instanțe, dar astfel de motive în recursul ordinar lipsesc (f. d. 213-217, vol. II).

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului Druța Ion nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal reiterează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci, când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii, însă, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a apreciat probele

din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Druța Ion deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu o consideră necesar de a o reitera, ce este în conformitate și cu practica CEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

La fel, Colegiul penal susține constatările instanței de apel asupra caracterului periculos al violenței aplicate față de partea vătămată Sologub Mihail, care sunt în concordanță cu pct. 6 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 12, din 22.12.2014 potrivit căruia metoda de operare (la caz atacul cu spray lacrimogen și o țeavă metalică) este determinant pentru existența unui pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate.

Prin urmare, nici acest temei nu poate fi acceptat de către instanța de recurs ordinar, deoarece inculpatul Druța Ion cît și avocatul acestuia nu au declarat apel prin care să invoce lipsa laturei obiective sau subiective a infracțiunii comise pe episodul din noaptea spre 6 februarie 2016 (partea vătămată Sologub Mihail), prin neatacare rezultă că ei au fost de acord cu fapta descrisă în sentința primei instanțe în această parte.

8.1. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept semnalate de recurent, ce ar fi afectat hotărîrea instanței de apel atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Druța Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Druța Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 noiembrie 2017**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecătorii

Timofti Vladimir

Diaconu Iurie